

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Libora Daňhela a soudkyň JUDr. Heleny Novákové a JUDr. Jitky Levové ve věci

nezletilých: a) **M. A.**, narozený XXXXX
b) **A. A.**, narozený XXXXX
c) **O. A.**, narozený XXXXX

všichni evidovaný trvalý pobyt XXXXX, XXXXX
všichni fakticky bytem XXXXX, XXXXX
všichni zastoupeni opatrovníkem městem Břeclav

dětí rodičů: matka **M. A.**, narozená XXXXX
evidovaný trvalý pobyt XXXXX, XXXXX
fakticky bytem XXXXX, XXXXX

otec **N. A.**, narozený XXXXX
evidovaný trvalý pobyt XXXXX, XXXXX
fakticky bytem XXXXX, XXXXX
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Sokolem
sídlem Sokolská 1788/60, 120 00 Praha 2

o výkon rozhodnutí, o schválení právního jednání za nezletilé, o změnu styku nezletilých s otcem a o snížení výživného, o odvolání otce proti rozsudku Okresního soudu v Břeclavi z 12. 3. 2021, č. j. 0 P 10/2020-1907,

takto:

I. Rozsudek soudu I. stupně se v napadených zamítavých výrocích III, IV, VI a ve výroku o nákladech řízení účastníků **potvrzuje**.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně rozsudkem zamítl návrh matky na nařízení výkonu rozhodnutí uložením pokut otci za neuskutečněné styky s nezletilými ve dnech 18. 10. až 20. 10. 2019 a 25. 10. až 30. 10. 2019 (výrok I), udělil matce souhlas k podání žaloby za nezletilé A. a O. o náhradu škody na zdraví,

snížení společenského uplatnění a náhradu dalších léčebných výloh u Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou (výrok II), zamítl návrh otce na nařízení výkonu rozhodnutí uložením pokut matce za neuskutečněné styky otce s nezletilým M. ve dnech 22. 11. až 24. 11. 2019, 20. 12. až 22. 12. 2019 a 5. 6. až 7. 6. 2020 a se všemi nezletilými ve dnech 29. 11. až 1. 12. 2019 (výrok III) a ve dnech 2. 10. až 4. 10. 2020 (výrok IV), zastavil řízení o změnu styku otce s nezletilým M. (výrok V), zamítl návrh otce na snížení výživného na všechny tři nezletilé (výrok VI) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok VII, zřejmou chybou v psaní nesprávně označený „V“).

2. Proti rozsudku, a to do výroků III a IV o zamítnutí návrhu na výkon rozhodnutí o styku otce s nezletilými a VI o zamítnutí návrhu na snížení výživného, podal odvolání otec, kterým navrhl zrušení těchto rozhodnutí a vrácení věci soudu I. stupně k dalšímu řízení. Ve vztahu k rozhodnutí o výkon rozhodnutí o styku uvedl, že pokud soud I. stupně odůvodnil toto rozhodnutí tím, že se nepodařilo zjistit důvody, proč ke styku nedošlo, není z toho zřejmé, jakými úvahami se soud řídil, pokud se bez dalšího přiklonil k tvrzení matky, aniž by se důkladněji zabýval skutečnými důvody nepředání nezletilých dětí otci v uvedených termínech. Z výsledku nezletilých podle otce nevyplývá, že by bylo přáním dětí styky s otcem určité dny neuskutečnit, naopak uvedli, že se s otcem stýkat chtějí. Ohledně posledního termínu 2. 10. až 4. 10. 2020 byl důvod matky nepředat děti otci kvůli jeho předtím prodělanému covidovému onemocnění pouze účelovou argumentací, neboť otec si na Hygienické stanici v Pardubicích ověřil, že jeho styk s dětmi je po prodělaném onemocnění bezpečný. Matka v uvedených termínech neoprávněně bránila otci ve styku s dětmi a jednala tak v minulosti opakovaně. Ve vztahu k zamítavému rozhodnutí o návrhu otce na snížení výživného otec namítl, že jeho poměry neodpovídají dosavadní výši vyživovací povinnosti, neboť jeho příjem činí 23 000 Kč čistého, což otec doložil platovým výměrem. Rozhodnutí Okresního soudu v Pardubicích a Krajského soudu v Hradci Králové, jimiž byla stanovena výše výživného a jejichž změny se otec domáhá, byla založena na nesprávných skutkových zjištěních, neboť soudy vycházely z výše příjmů, jichž otec nikdy nedosahoval.
3. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné a včas podané osobou oprávněnou (§ 202, § 204 odst. 1 a § 201 občanského soudního řádu - dále „o.s.ř.“), přezkoumal napadený rozsudek soudu I. stupně i řízení předcházející (§ 212a odst. 1 a 5 o.s.ř. a § 28 z.ř.s.), doplnil dokazování v potřebném rozsahu (§ 213 o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání otec důvodné není.
4. Soud I. stupně rozhodl napadeným rozsudkem o návrzích otce z 29. 6. 2020 a z 6. 10. 2020 na nařízení výkonu rozsudků Okresního soudu v Pardubicích z 18. 6. 2015 a Krajského soudu v Hradci Králové z 10. 10. 2017, jimiž byl upraven styk dětí s otcem, které byly předchozími rozsudky těchto soudů z roku 2014 svěřeny do výlučné péče matky, a to uložením pokut matce, která dle tvrzení otce porušila své povinnosti z těchto rozhodnutí, neboť v termínech 22. 11. 2019, 20. 12. 2019 a 5. 6. 2020 nepředala otci ke styku nezletilého M. a v termínech 29. 11. 2019 a 2. 10. 2020 všechny tři nezletilé děti. Dále soud rozhodl o návrhu otce ze 14. 12. 2020 na snížení jeho vyživovací povinnosti ke všem nezletilým dětem stanovených rozsudky Okresního soudu v Pardubicích 28. 2. 2014 a Krajského soudu v Hradci Králové z 19. 8. 2014 v částkách 7 500 Kč na nezletilého M. a 5 500 Kč na každého z nezletilých A. a O., a to z důvodu, že tato vyživovací povinnost je dle otce nepřiměřeně vysoká a neodpovídá jeho poměrům. O těchto návrzích otce rozhodl soud I. stupně napadenými výroky III, IV a VI rozsudku, které jsou předmětem odvolacího přezkumu na základě výše uvedeného odvolání otce.
5. Dále soud I. stupně rozhodl o návrhu otce z 6. 3. 2017 na změnu péče všech tří dětí, tedy na změnu uvedených rozsudků Okresního soudu v Pardubicích z 28. 2. 2014 a Krajského soudu v Hradci Králové 19. 8. 2014 tak, aby všichni tři nezletilí byli svěřeni do péče otce, ale řízení o tomto návrhu otce bylo usnesením soudu I. stupně z 12. 3. 2021 vyloučeno k samostatnému řízení, v němž nebylo rozhodnuto zde přezkoumávaným rozsudkem. Dále soud I. stupně rozhodl o návrzích matky na výkon rozhodnutí o styku otce s nezletilými ve shora uvedených termínech, v nichž se otec pro nezletilé nedostavil a o návrhu matky na schválení shora uvedeného jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje: Renata Kobzová

za nezletilé A. a O., a to nenapadenými výroky I a II rozsudku, a o návrhu na změnu styku otce s nezletilým M., o němž bylo řízení zastaveno nenapadeným výrokem V rozsudku.

6. Napadené rozhodnutí o zamítnutí návrhů otce na výkon rozhodnutí o úpravě styku nezletilých dětí s otcem ve výrocih III a IV rozsudku odůvodnil soud I. stupně tím, že na základě zjištěných okolností nelze dospět k závěru o porušení povinnosti matky k předání nezletilých dětí otci, pokud matka v mnoha dalších termínech nezletilé děti otci předávala a ve vztahu k termínům v roce 2019, více než rok před podáním návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí ohledně těchto termínů, si matka nevzpomněla na nic přesnějšího než to, „že si to děti nepřály, zejména nezletilý M.“. Ohledně termínu, o němž bylo rozhodnuto výrokem IV rozsudku, zohlednil soud I. stupně obavu matky z možného infekčního nakažení dětí otcem, neboť ten byl krátce předtím hospitalizován s covidovým onemocněním. Matku při dotazu na stav svého zdravotního stavu odbyl a nesdělil jí, zda ukončil karanténu či nikoli. Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem soudu I. stupně, že ve vztahu k žádnému z těchto termínů nelze dovést porušení povinnosti matky k realizaci styku dětí s otcem a s odůvodněním správnosti těchto rozhodnutí soudu I. stupně pro stručnost odkazuje odvolací soud na odůvodnění napadeného rozsudku v příslušných částech.
7. Nad rámec toho odvolací soud uvádí, že významná je v této souvislosti i ta skutečnost, že matka styk otce s dětmi dlouhodobě umožňovala, což vyplývá z výsledků dokazování soudu I. stupně a především z výpovědi nezletilého M., který se s otcem stýká častěji než další dvě děti a jehož kladným vztahem k otci vybudovaným v rámci těchto styků se soud I. stupně zabývá při posouzení důvodnosti otcova návrhu na změnu péče. S tím koresponduje i skutečnost, že v některých jiných termínech nedošlo k realizaci styku otce s nezletilými dětmi naopak z důvodu na straně otce, čímž odůvodnila svůj návrh na výkon rozhodnutí naopak matky proti otci, který byl ovšem soudem I. stupně správně zamítnut výrokem I jeho rozsudku, neboť realizace styku s dětmi, která nemá rodič ve své péči, je pouze právem toho rodiče a nikoli jeho povinností. Ve vztahu ke zde přezkoumávanému rozhodnutí to však vede k závěru, že k realizaci styku všech tří dětí s otcem obecně docházelo, tedy ve většině upravených termínů, ač v některých případech mohlo dojít k tomu, že pro okolnosti na straně matky či otce či samotných dětí k tomuto styku nedošlo, přičemž takové okolnosti a důvody matky k odmítnutí realizace styku byl otec nebyl schopen konkrétně (s níže uvedenou výjimkou), což ostatně koresponduje s tím, že ohledně styků nerealizovaných v roce 2019 podal otec své návrhy po více než šesti měsících od doby, kdy k nim mělo dojít. Ohledně styku s nezletilým M. 5. 6. 2020 pak lze i dle odvolacího soudu zohlednit ve prospěch matky její tvrzení, že M. z důvodů na své straně o styk s otcem tehdy údajně nestál, což (ač to samo o sobě nemůže být důvodem k odmítnutí styku ze strany matky) nesvědčí pro trvalé a opakované porušování povinností matky, pokud následně ke stykům s otcem opakovaně docházelo, jak z dokazování soudu I. stupně vyplývá. Rovněž obava matky ve vztahu ke styku 2. 10. 2020, byť by objektivně nemusela být zcela důvodná, že otec po prodělaném covidovém onemocnění může děti nakazit, je omluvitelná, i pokud si otec svou bezinfekčnost u příslušné hygienické zprávy skutečně ověřil a matce tuto skutečnost odpovídajícím způsobem sdělil (což matka popírá). I pro tento termín styku platí, že při realizaci pravidelného styku dětí s otcem v mnoha ostatních termínech by i případná nedostatečně odůvodněná odmítnutí matky předat děti otci v několika málo termínech, nemohla vést k závěru o porušení povinností matky ve smyslu ust. § 502 odst. 1 a 2 z. ř. s. Jejich účelem je zabránit tomu, aby absencí styku s druhým rodičem nedošlo k narušení vztahu dětí k tomuto rodiči, což zde z výše uvedených důvodů dáno není, proto návrhy otce na nařízení výkonu rozhodnutí o úpravě styku důvodné nejsou.
8. Rozhodnutí o zamítnutí návrhu otce na snížení výživného ve výroku VI rozsudku odůvodnil soud I. stupně tím že nedošlo ke změně poměrů podle § 923 odst. 1 občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), v jejímž důsledku lze změnit soudní rozhodnutí o výživném pro nezletilé děti. Při stanovení vyživovací povinnosti 7 500 Kč na nezletilého M. a 5 500 Kč na každého z nezletilých A. a O. měsíčně, vycházel Okresní soud v Pardubicích ve svém rozsudku z 21. 2. 2019 i Krajský soud v Hradci Králové ve svém rozsudku z 2. 10. 2019 z majetkových poměrů otce, který je

Shodu s prvopisem potvrzuje: Renata Kobzová

spoluvlastníkem nemovitosti v Pardubicích, z níž mu plynou příjmy. Nyní probíhá řízení o vypořádání společného jmění otce a jeho bývalé manželky B.Č., v němž mají být mezi těmito spoluvlastníky vypořádány nemovitosti v hodnotě desítek milionů korun a k zásadní změně poměrů od doby posledního rozhodnutí o výživném nedošlo na straně otce ani matky. Otec nevykazoval jako osoba samostatně výdělečně činná v roce 2019 ani v roce 2020 žádné příjmy, ale obdržel v červnu 2020 z nájmu uvedených nemovitostí částku 500 000 Kč a dle soudu I. stupně lze konstatovat, že majetkové poměry otce se od poslední úpravy výživného nezměnily. Naopak na straně nezletilých dětí došlo k nárůstu nákladů na jejich výživu, neboť nezletilý A. a O. navštěvují již druhou třídu základní školy a nezletilý M. osmou třídu základní školy, a proto se přibývající náklady na ně placené matkou soustřeďují především do oblasti ekonomické, zajišťování oblečení, obutí, stravy a bydlení.

9. I tyto závěry soudu I. stupně hodnotí odvolací soud jako správné a i ohledně nich pro stručnost odkazuje s odůvodněním jejich správnosti na odůvodnění napadeného rozsudku v příslušných částech. Především zjištění soudu I. stupně o otcových vykázaných příjmech, jakkoli nedostatečná a málo konkrétní, v zásadě korespondují s obdobnými zjištěními Okresního soudu v Pardubicích a Krajského soudu v Hradci Králové zohledněnými pro stanovení vyživovací povinnosti, jejíž snížení se otec domáhá. Již tehdy vycházely soudy pro posouzení poměrů otce z toho, že vlastní výdělečnou činností otec dosahuje, resp. je schopen dosáhnout, příjmu jen na úrovni 22 700 Kč měsíčně čistého, avšak pobíranému nájmu či možnostem pobírání nájmu a všem ostatním požitkům, které byly v době stanovení vyživovací povinnosti zjištěny, je vyživovací povinnost otce k nezletilým dětem v částkách 7 500 Kč + 5 500 Kč + 5 500 Kč měsíčně přiměřená, neboť lze vycházet z dostatečně dobrých poměrů otce odpovídající přibližně příjmu 87 000 Kč měsíčně.
10. Odvolací soud doplnil dokazování soudu I. stupně o aktuálních poměrech otce, z něhož zjistil, že otec v období od vydání napadeného rozsudku dosud vykonával výdělečnou činnost pouze po dobu od 1. 1. do 15. 4. 2021, a to u Brex real estate, s. r. o., jíž dosáhl průměrného měsíčního výdělku 24 570 Kč čistého. Na dotaz odvolacího soudu, proč ukončil tento pracovní poměr, otec uvedl, že má stále větší zdravotní problémy, které mu brání v plnohodnotném zapojení do pracovní činnosti.
11. Odvolací soud provedl dokazování lékařskými zprávami Fakultní nemocnice Hradec Králové, Ortopedické kliniky z 15. 3. 2022 (vyšetřující lékař H.H.S.) a pracoviště MULTISTAN RADIOLOGICKÉ CENTRUM V PARDUBICÍCH z 22. 2. 2022 (P.K.) z nichž učinil zjištění o zdravotních limitech otce spočívajících v nálezů oboustranné „gonartrózy“ II. stupně s doporučením zátěže kloubů dle tolerance a při bolesti brát analgetika, dále nálezů tříselné kýly bez „inancerace“ s průchodným cévním svazkem, aniž z toho vyplývá, že by otec měl prodělat nějaký operační zákrok či jiné léčení omezující jej výrazně ve výdělečné činnosti. Odvolací soud sice odročil jednání za účelem vyžádání zprávy od praktického lékaře otce J.P., který však na výzvu soudu zprávu o zdravotním stavu otce nepodal a ani otec, který byl k tomu vyzván, takovou zprávu soudu nepředložil. Zdravotní obtíže otce vyplývající z podaných shora uvedených lékařských zpráv objektivně mohou snižovat pracovní schopnost otce ve vztahu k plnohodnotné možnosti dosahování výdělku, který se však na shora uvedených poměrech otce podílí jen částečně, neboť poměry otce jsou dány především jeho majetkem a příjmem nájemného, tudíž případné zhoršení jeho fyzických pracovních schopností (aniž je dosud nějak zásadně využíval) nemůže mít výrazný vliv na změnu poměrů otce vedoucí ke snížení jemu stanovené vyživovací povinnosti. Toto snížení otcových schopností je tak málo významné (pokud k němu vůbec došlo), že při současném zohlednění zvýšení potřeb nezletilých dětí, k nimž došlo od rozhodnutí o výživném v důsledku přirozeného zvýšení jejich věku, nelze dospět k závěru o zákonných podmínkách ke snížení otcovy vyživovací povinnosti k nim.
12. Ohledně příjmů z nájemného za dům v katastrálním území Pardubice, který je podle správných zjištění soudu I. stupně součástí společného jmění otce a B.Č. jako bývalých manželů, otec uvedl, že obdržel za roky 2018 až 2021 na nájemném od své bývalé manželky zhruba částku 1 000 000

Shodu s prvopisem potvrzuje: Renata Kobzová

Kč, že bývalá manželka otci jeho podíl na nájemném platí nepravidelně a v nedostatečné výši a že jediným dalším příjmem otce jsou dary a půjčky od příbuzných. K tomu odvolací soud doplnil dokazování výpisy z bankovního účtu otce, podle něhož otec obdržel otec jednak od svého shora uvedeného zaměstnavatele 25. 3. 2021 částku 24 041 Kč, 3. 5. 2021 částku 26 459 Kč a 20. 5. 2021 částku 13 780 Kč, což koresponduje s výdělkovou zprávou, dále obdržel 12. 3. 2021 částku 40 327 Kč a 3. 5. 2021 částku 37 500 Kč, přičemž tyto platby jsou označeny jako nájemné, a 9. 3. 2021 částku 20 000 Kč od J.P. a 16. 6. 2021 částku 30 000 Kč označenou jako půjčka od bratra N..

13. Na výzvu odvolacího soudu k předložení daňového přiznání za rok 2020, která byla doručena otci v době, kdy ještě neuplynul termín pro podání daňových přiznání v roce 2021, otec uvedl, že daňové přiznání za rok 2020 nepodal, neboť údajně neměl žádné příjmy a že daňové příjmy za rok 2021 je „připraven podat“ a odvolacímu soudu je později doloží. U jednání odvolacího soudu, kdy již uplynula lhůta pro podání daňových přiznání za rok 2021, otec uvedl, že ani za rok 2021 žádné daňové přiznání nepodal, protože údajně neměl žádné příjmy, přestože současně dokládal na výzvu odvolacího soudu své příjmy v roce 2021.
14. Ohledně nevyřádaného společného jmění otce a jeho bývalé manželky B.Č. doplnil odvolací soud dokazování ještě sdělením Okresního soudu v Pardubicích z 22. 4. 2022, že toto řízení je vedeno u tohoto soudu pod sp. zn. 11 C 135/2018, není dosud skončeno a nelze odhadnout, kdy skončeno bude. Ohledně trestní věci otce, již se soud I. stupně zabýval v řízení o změnu péče, která ale může mít v případě odsouzení otce vliv i na jeho schopnosti a možnosti platit přiměřené výživné, doplnil odvolací soud dokazování zprávou Vrchního soudu v Praze z 27. 4. 2022, z níž zjistil, že rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové z 25. 11. 2020, jímž byl otec nepravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce trvání sedm let, byl rozhodnutím odvolacího Vrchního soudu v Praze z 5. 4. 2022 zrušen a tato věc byla vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.
15. O aktuálních poměrech matky za dobu od vydání napadaného rozsudku dosud doplnil odvolací soud dokazování sdělením Úřadu práce ČR, Kontaktního pracoviště Břeclav, z něhož vyplynulo, že matka pobírala rodičovský příspěvek, a to v době od ledna do června 2021 v částce 10 000 Kč měsíčně a od července do října 2021 v částce 4 600 Kč měsíčně, k tomu pak přídavky na děti v zákonné výši, a to nejen na zde projednávané děti, ale i na nezletilého Š. A., narozeného XXXXX, což je další vyživovací povinnost matky, kterou správně soud I. stupně zjistil. Odvolací soud doplnil dokazování o aktuálních poměrech matky také výpisem vybraných údajů z daňového přiznání matky za rok 2021 Finančnímu úřadu pro Jihomoravský kraj, z něhož vyplývá, že matka za zúčtovací období roku 2021 vykázala příjmy 101 700 Kč a výdaje 69 020 Kč, z čehož činí rozdíl 40 680 Kč a z této částky jako základu daně nebyla po započtení zákonných odečitatelných položek matce žádná daň vyměřena. Z živnostenského rejstříku pak odvolací soud zjistil, že matka je od 16. 12. 2021 evidována jako živnostnice s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách jedna až tři živnostenského zákona. Matka k tomu u jednání odvolacího soudu uvedla, že kromě výdělku z podnikání, který za období od března 2021 do března 2022 odhadla na 87 000 Kč je jejím dalším jediným příjmem pouze příspěvek na péči, který pobírá v souvislosti s péčí o zdravotně postiženého syna Š. A., narozeného XXXXX, který trpí poruchou autistického spektra, přičemž tento příspěvek začala pobírat od října 2021 (po vypršení nároku na rodičovský příspěvek), a to původně ve výši 6 600 Kč měsíčně a od prosince 2021 dosud ve výši 13 900 Kč měsíčně.
16. Z toho vyplývá, že ani poměry matky se zásadně nezměnily, neboť její výdělky ze soukromého podnikání započatého po skončení rodičovské dovolené i příspěvek na péči, který kompenzuje zvýšené náklady při péči o jejího postiženého syna, vytváří přibližně stejné poměry, jaké byly dány v době posledního rozhodnutí o vyživovací povinnosti otce ke zde projednávaným třem dětem, tudíž ani na straně matky není dána žádná změna poměrů, která by snad měla vést ke změně výše vyživovací povinnosti otce.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Renata Kobzová

17. Z těchto důvodů jsou návrhy otce na výkon rozhodnutí o jeho styku s nezletilými M. A.m a O.em i na snížení jeho vyživovací povinnosti k těmto nezletilým dětem nedůvodné, a pokud jej soud I. stupně napadenými rozhodnutími ve výrocích III, IV a VI svého rozsudku zamítl, odvolací soud tato jeho rozhodnutí jako věcně správná potvrdil (§ 219 o. s. ř.).
18. Výrok rozsudku soudu I. stupně o nákladech řízení účastníků (zjevnou chybou v psaní nesprávně označený jako „V“, ač dle číselné posloupnosti mělo jít o výrok „VII“) je na přezkoumávaných výrocích o věci samé závislý, tudíž je také předmětem odvolacího přezkumu. Soud I. stupně nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu jeho nákladů řízení před soudem I. stupně podle § 23 z. ř. s. , neboť v řízení, které lze zahájit i bez návrhu, nepřísluší v zásadě žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů. Toto rozhodnutí soudu I. stupně je správné a odvolací soud je také potvrdil (§ 219 o. s. ř.).
19. Stejně je odůvodněno i rozhodnutí odvolacího soudu ve výroku II tohoto rozsudku o nákladech odvolacího řízení, jejichž náhrada v řízení péče o nezletilé děti, které lze zahájit i bez návrhu, v zásadě nepřísluší žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Brno 23. 6. 2022

JUDr. Libor Daňhel, v.r.
předseda senátu